

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 22-10-17

Col.lecta (Domund):	410,38
Caixetes ciris	41,44
Caixetes:	20,37
Caixetes Càritas:	11,90
Menjador	85,00

Lectures del diumenge XXXI de durant l'any, dia 5 de novembre

1ª: Ml 1,14b-2,2b.8-10; Sl: 130; 2ª: 1Te 2,7b-9.13; Ev: Mt 23,1-12

TOTS SANTS

DIA 1 DE NOVEMBRE

Dimecres dia 1, **TOTS SANTS**, és festa religiosa. Les eucaristies seran com un diumenge. Dimarts, a les 8, anticipada, dimecres a les 10 i 12 del matí.

Fidels difunts

El dissabte dia 4, a les 8 del vespre, a l'eucaristia pregarem per tots els fidels difunts

HORARIS CELEBRACIONS

Eucaristies

Dissabte, 8 de la tarda
Diumenge, 10 i 12 del matí
Racó Pregària: 4rt divendres de mes, a 2/4 de 9 del vespre

BATEIG

Diumenge passat dia 22, vam batejar a la Blanca Rius Sanz, filla d'en Xavier i la Vanessa.

GRUP CELEBRACIONS

Aquesta setmana passada ens vam reunir el Grup de Celebracions i ja tenim

preparat les celebracions del proper Advent. Ara ens reunirem a finals de novembre per preparar més concretament la celebració del Perdó i el Nadal.

CASTANYET

Castanyada

Diumenge vinent dia 5, Castanyada a la casa de Castanyet.

A partir de 1/4ss de 2 dinar al prat de la casa. Tothom es porta el menjar. Si es vol fer carn a la brasa hi haurà foc per poder-ne fer.

No cal portar-se taula ni cadira.

Després de dinar hi haurà cafè i castanyes per a tothom.

Brigada castanyet

Cada dijous el matí es va a fer manteniment a la casa de Castanyet. Es marxa a les 8 del matí i es torna al migdia abans de dinar.

Si vols apuntar-te seràs ben rebut.

CARITAS POBLENOU

Acollida:

Cada dimarts de 7-8 de la tarda.

Classes català i anglès

Ja han començat les classes. Per informació i inscripció: cada dijous de 6-8 de la tarda.

AULA INFORMÀTICA

Classes d'informàtica

Per a informació i inscripcions, cada dimecres de 2/4 de 7 a 2/4 de 8.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

29 d'octubre del 2017 Núm. 716

Diumenge XXX de durant l'any A

Estimem

Deu ens estima a tots. És una força d'amor incondicional que ens empeny endavant si la sentim arrelada al nostre interior. I si no la sentim, Déu ens estima igual. Déu és Amor, aquesta essència intangible però alhora tan poderosa i transformadora.

Per això, quan Jesús diu "Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots.", el que transmet, no és que estimem un Déu llunyà ni abstracte, sinó que estimem la seva essència, o sigui, l'Amor en sí. Si amb tot el cor, l'ànima, pensament... estimem Déu, el nostre viure s'omplirà a vessar d'Amor en totes les circumstàncies, fins i tot en moments de dolor. I diu Jesús també "Estima els altres com a tu mateix". Aquest manament està intrínsecament lligat al primer manament, no poden anar separats. I no oblidem que conté dues parts: estimar els altres i estimar-se a un mateix. Jesús ens diu que estimem, perquè és el millor sentiment que podem tenir davant de qualsevol circumstància de la vida. Això no vol dir "anar amb el ciri a la mà", evidentment, cal saber allunyar-se també del que ens fa mal (estimar-se a un mateix), però estimant, és a dir, sense cap rancúnia, perdonant i sovint perdonant-nos també a nosaltres mateixos.

I som nosaltres els qui ho decidim lliurement. Escoltar el cor, allà on habita en nosaltres l'essència de Déu que tenim tots: L'Amor. Escoltar-lo amb sentiment i intel·ligència, amb humilitat, i deixar que ens porti, ens condueixi. Perquè al nostre cor hi habita Déu i els sentiments i actituds que ens transmet són els que ens fan créixer a la vida: l'amor, la generositat, la gratitud, la compassió, el servei, la cooperació, la senzillesa, la bona voluntat, la confiança... Els sentiments negatius, que també hi són i de vegades no els podem evitar, només comporten patiment, començant per un mateix. En canvi, els bons sentiments acaben sempre donant fruit.

Quan es diu que a la vida "tot ens retorna", és que la vida és sovint un mirall. Fem que sigui un mirall d'Amor, que reflecteixi amor, que reflecteixi Déu. I la pau que ens donarà ens convidarà a somriure a la vida cada dia i amb gratitud, en un cercle vital que ens acabarà regalant més amor, més pau i més somriures.

FULL INFORMATIU

M.J.H.

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 22,20-26)

El Senyor diu: «No maltractis ni oprimeixis els immigrants, que també vosaltres vau ser immigrants al país d'Egipte. No maltractis cap viuda ni cap orfe: Si els maltractes i alcen a mi el seu clam, jo l'escoltaré i, encès d'indignació, us mataré amb l'espasa: les vostres dones quedaran viudes, i orfes els vostres fills.

»Si prestes diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no li exigeixis els interessos. Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, torna-l'hi abans no es pongui el sol. És tot el que té per abrigar-se, el mantell que l'embolcalla. Amb què dormiria? Si ell alçava a mi el seu clam, jo l'escoltaria, perquè sóc compassiu.»

Salm responsorial [17,2-3a.3bc-4.47.51ab (R.:2)]

Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu, roca i muralla que em deslliura.

Déu meu, penyal on m'emparo, escut i força que em salva. Rodejat d'adversaris delirants, clamó al Senyor, crido auxili d'entre els enemics.

Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal. Beneeix el Senyor que em salva. «Ha donat grans victòries al seu rei, ha mostrat l'amor que té al seu Ungit.»

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,5c-10)

Germans, ja sabeu el que fèiem per vosaltres mentre érem a la vostra ciutat. També vosaltres heu imitat el nostre exemple i el del Senyor, acollint la paraula de Déu enmig de moltes adversitats, plens del goig de l'Esperit Sant. Així heu estat un model per a tots els creients de Macedònia i d'Acaia, perquè, des de la vostra ciutat, s'ha estès el ressò de la paraula del Senyor. I no solament a Macedònia i a Acaia, pertot arreu parlen de la vostra conversió de manera que no ens cal afegir-hi res: ells mateixos contenen com va ser la nostra arribada entre vosaltres i com abandonàreu els ídols i us convertíreu a Déu per adorar només el Déu viu i veritable i esperar del cel Jesús, el seu Fill, que ell ressuscità d'entre els morts i que ens salvarà de la pena en el judici que ha de venir.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,34-40)

En aquell temps, quan els fariseus s'assabentaren que Jesús havia fet callar els fariseus, es tornaren a reunir, i un d'ells, mestre de la Llei, per provar-lo, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?» Jesús li contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i dels Profetes vénen d'aquests dos.»

Salmo Responsorial (Ps 18)

Yo te amo, Señor, tú eres mi fuerza, mi roca, mi fortaleza, mi libertador, mi Dios, mi roca donde yo me refugio, mi escudo protector, mi salvación, mi asilo.

¡Alabado sea Dios! Yo le invoco y salgo victorioso de mis enemigos.
¡bendita sea mi roca! ¡Alabado sea Dios, el Dios de mi victoria!

Él da grandes victorias a su rey y otorga su favor a su Mesías, a David y a su descendencia para siempre.

El Papa Joan Pau II discurs que fa a l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura – UNESCO París, 2 de juny 1980

Discurs a la seu de la UNESCO (1980) (I)

Aquest discurs és realment un tractat ampli i profund sobre temes de màxima actualitat. Els números 14 i 15 aborden el concepte de nació. Hi trobem pensaments que fan referència directa a la realitat nacional

14. «Si, en nom del futur de la cultura, s'ha de proclamar que l'home té dret a “ser” més i si, per la mateixa raó, s'ha d'exigir una suprema primacia de la família en el conjunt de l'acció educativa de l'home per a una veritable humanitat, cal que es situï també en la mateixa línia el dret de la nació; cal col·locar-lo alhora en la base de la cultura i de l'educació. La nació és la gran comunitat dels homes que resten units per lligams diversos, però sobretot i precisament per la cultura. La nació és “per” i “per a” la cultura i així ella és la gran educadora dels homes a fi que puguin “ser més” en la comunitat. La nació és aquella comunitat que posseeix una història que supera la història de l'individu i de la família. És també en aquesta comunitat, en funció de la qual tota família educa, que la família inicia la seva educació, començant pel que és més senzill: la llengua. I així possibilita que l'home, infant encara, aprengui a parlar per tal de fer-se membre de la comunitat que és la seva família i la seva nació. En tot això que ara estic proclamant i que desenvoluparé encara més, les meves paraules tradueixen un testimoni particular en el seu gènere. Soc fill d'una nació que ha viscut les majors experiències de la història, que ha estat condemnada a mort pels seus veïns diverses vegades, però que ha sobreviscut i que ha continuat essent ella mateixa. Ha conservat la seva identitat dividida i ocupada per estrangers, ha conservat la seva sobirania nacional, no perquè es recolzés en els seus recursos de força física, sinó recolzant-se exclusivament en la seva cultura. S'ha esdevingut que aquesta cultura ha tingut un poder superior a totes les forces. El que dic ací respecte als drets de la nació a fonamentar la seva cultura i el seu esdevenidor no és, doncs, el ressò de cap “nacionalisme”, sinó que es tracta sempre d'un element estable de l'experiència humana i de les perspectives humanistes del desenvolupament de l'home. (continuarà en el proper Full)